

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

21. Dies Januarii. Quis alius est noster finis, quàm pervenire ad regnum,
cujus nullus est finis. S. August. de Civit. I. 22. c. 30.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

sed Deus totus sit meus, quid superest, quàm ut illi soli consecrem id totum quod sum, quod habeo, quod possum, quod scio? Deinde cùm origo mei sit sursum è cælo, absit, ut me deorsum volutem in cæno, memor hodiernæ tesserae, & Poëtici moniti.

Despice corde solum, suspice mente Polum.

21. DIES JANUARIII.

Quis alius est noster finis, quàm per-
venire ad regnum, cuius nullus est fi-
nis. *S. August. de Civit. l. 22. c. 30.*

Quis finis I.
creatio-
nis.

CReavit te Deus in terra, sed non propter terram. Hæc igitur debet esse tibi prima memoriæ recordatio, mentis cogitatio, oris interrogatio: Cur creatus sum? Relege hujus diei tesseram, & intelliges, finem tuum esse aliquid, quod caret fine. Igitur terra tibi est pro exiguuo tempore hospitium, non pro omni tempore domicilium. Es hîc accola, non incola; es peregrinus, non civis; es advena, non domesticus. Hæc ergo vita, est via: hac imus in Patriam. A Deo egressio, redimus in Deum. Eò omnes, unde: ibi finis, unde principium. Eò moventur omnes, non omnes promoventur. Errant multi, vagantur plurimi. Vita est via ad Deum unica, sed habet infinita diverticula: hîc anfractus, ibi foveas, alibi præcipitia, ubique pericula. Ne igitur in principio viæ devies in via, sta hîc viator, & ad amantino caractere hoc cimenti im-
prime

prime pronunciatum: Creatus est homo, ut Deum laudet, eique serviens, salvus fiat. Ecce finem tuum post viam, hoc est, vitæ finem, frui Deo sine fine.

II. Accepisti à Deo vitam, ut Deo reddas. Non dat Deus, sed generatur pro lucis usura; laudem exigit, quâ non indiget. Quòd ab te, homule laudari velit, gratia est, imò & lucrum: laudem mere- ris, dum laudas. Tanti refert Deo servire. Non alio est homo nobilior brutis animantibus, quàm quòd sit servus sui Domini. Scis quanta sit libertas hujus servitutis? Qui servit Deo, major est mundo, æqualis cælo, nam imperat sibi, dominatur cæteris. Creavit Deus omnia, hominis gratiâ, immortalis est animus, iis non eget; corpus paucis continetur: existunt reli- qua, ut abstineas virtutis amore, & intra rationis gy- rum retineas palantem appetitum: scalæ denique sunt erectæ ad Deum, quas calcare debes, ut ascen- das. Hactenus quæ egisti omnia, vix aliud fue- runt, quàm somnia. Nemo delirat magis, quàm qui vigilans somniat. Expergiscere tandem, cur hîc stertis, ut alibi vigiles? Nullus abusus inter homines major, quàm quòd quæ seria sunt, oscitantur, nugæ gerantur seriè. Meminin' quo fine creatus es? Si tibi vivendum statuas, ut edas, ut vituleris, animal es. Si te vis hominem? dirige omnia ad id, quod est finis hominis.

III. Vide quò tendas; nam qui tendit, qua non debet, pervenit quò non vult. Caput est in omni negotio, nosse quid agendum sit. Nunc igitur cùm ex mente Augustini, (a) *Propter finem cætera volumus, ipsum autem non nisi propter ipsum;* quid jam superest,

D 4

quàm

(a) *De Civit. l. 8. cap. 8.*

quàm cum totus sis à Deo, & propter Deum, totum totis naturæ, & gratiæ viribus te consecres Deo? nolendo essentiâ tuâ, ullâve illius parte uti aliter, quàm ad finem hunc, quem ipse tibi proposuit consequendum: statuendo non admittere, neque cogitationem, neque verbum, neque opus, neque gestum, neque motum, neque sensum, neque intentionem, quæ non sint totidem passus, quibus ad hunc finem te promoveas. Ita ut, sicuti in cælo Deus animam, & corpus, cum omnibus facultatibus, & sensibus implet; estque omnia in omnibus, sic etiam in terris eadem taliter occupet, ut omnia Deo sint plena, sitque Deus tibi omnia in omnibus, ut sic viva tanquam candidatus æternitatis. Hoc nunc ago, & jam nunc sine cunctatione agere incipio, & me totum tibi, qui mihi es totum, & omne, consecro verbis servi tui Augustini: (1) *Totus spiritus, totum corpus, totum corpus, tota vita mea, vivat tibi vita mea dulcissima, quoniam totum me liberasti, ut totum me possideres: totum me refecisti, ut totum me rehaberet.* Hoc pacto erimus unum cum Deo, & si Deo unimur, munimur. Si alteri rei amando uniris, infinitas tibi ipse hic calamitates fabricaris, & tandem in fine peribis. Omnis extra æternum amorem amor, non est nisi amaror. Fidem facit Poëta:

Quot campo flores, tot sunt in amore dolores.

(2) *In Soliloq.*

**